

OČI KŮŽE

14. ročník sochařských výstav na Bastionu U Božích muk

Bastion U Božích muk, Horská 1751/4, Praha 2

Výstava potrvá do května 2026

Kurátorka: Martina Mrázová

Garant výstavy: Vojtěch Míča, vedoucí ateliéru Figurální socha a medaile na Akademii výtvarných umění v Praze

Vystavující umělkyně a umělci: Jakub Brázda, Michael Jan Bublík, Matyáš Fiala, Ondřej Filípek, Ekaterina Gordeladze, Matouš Háša, Monika Immrová, Jindřiška Jabůrková, Aneta Jukličková, Ema Kissová, Kateřina Komm, Matyáš Kořínek, Pavlína Kvita, Matouš Lipus, Vojtěch Míča, Ondřej Navrátil, Nikola Emma Ryšavá, Eduard Seják, Sára Skoczková, Tereza Šrámková, Jáchym Šimek, David Tureček, Erika Velická & Tereza Kalousová, Vavřinec Vyoral

Výstava *Oči kůže* představuje výběr prací pedagogů, studentů i nedávných absolventů třech sochařských ateliérů Akademie výtvarných umění v Praze. Koncepce výstavy je inspirována stejnojmennou knihou architekta Juhani Pallasmaa, která se věnuje vnímání prostoru v souvislosti s tělesností s důrazem na nezaostřené vidění a hmatovost. Vztah k tělesnosti a smyslovosti spojuje tvorbu současných autorů a autorek napříč generacemi v široké škále individuálních projevů. Do působivého prostranství bastionu s otevřeným horizontem nad Nuselským údolím byla vybrána díla, jež se k tělesnosti vztahují nejen prostřednictvím figury, ale i skrze plasticitu, proporční vztahy, senzitivitu vůči matérii či organičnost transformace hmoty. Na terasách bastionu se tak rozvíjí několik příběhů, které se dotýkají existenciální, sociální i environmentální tematiky. Sémantické vrstvy jednotlivých děl s problematikou paměti, fiktivní historie, osobní mytologie, archetypu či znaku nabývají v historicky zatíženém prostředí bastionu zvláštní intenzity a závažnosti, obnovují pocit zakořeněnosti v kontinuitě času a prostoru.

Obrat k tělesnosti a ke smyslovému vnímání v celé jeho šíři je jednou z aktuálních a zároveň také nejpřirozenějších možností, jak se znovu začít orientovat v prostoru současného světa. Absolutní převaha vizuality, která si během staletí na úkor ostatních smyslů zcela podmanila západní kulturu, způsobila narušení vztahu ke světu, v němž žijeme. Naše mysl se takřka nepřetržitě noří do iluzorních virtuálních světů ovládaných marketingovými strategiemi s povrchními hesly, jejichž agresivně atraktivní vizuál je navrhován právě tak, aby mu nebylo možné odolat. Záplava nekončících vizuálních podnětů se dožaduje celé naší pozornosti a strhává nás tak hluboko, až přestáváme vnímat zvuky a vůně kolem sebe či vlhkost a proudění vzduchu. Ztráta komplexní citlivosti vůči světu kolem nás má přitom dalekosáhlé důsledky nejen pro vnímání vlastní identity a vztahů k ostatním bytostem, ale i pro celý ekosystém, jehož jsme inherentní součástí.

Zrychlenému tempu současnosti tvrdohlavě vzdoruje sochařství, které nás navrácí zpátky k hmotě, tělu a prostorovým vazbám, aniž by ztratilo schopnost reflektovat aktuální dění. Vytvořit sochu trvá dlouho a vedle specifické citlivosti a znalosti řemeslných postupů a technologických zákonitostí vyžaduje přímou mentální a fyzickou účast autora či autorky, kteří hmotu hnětou, tesají, sekají, odlévají, skládají či jakýmkoli jiným způsobem vymezují tvar. Právě hmatovost a nezaostřené vidění s množstvím periferních podnětů, které nás obklopují v prostoru, jsou podle

avutisková zpráva

Pallasmaay zásadní pro porozumění světu. Veškerý náš kontakt se světem se totiž přirozeně odehrává prostřednictvím našeho těla, resp. prostřednictvím kůže jako jednoho z nejcitlivějších orgánů. Všechny smysly, včetně zraku, přitom Pallasmaa považuje za určité rozšíření hmatu, neboť se vyvinuly jako specializace kožní tkáně, jíž tedy svět kolem nás různými způsoby „ohmatáváme“.

Martina Mrázová

Výstavu pořádá EUROPEAN HOUSE s.r.o. (BASTION PRAGUE RESTAURANT) ve spolupráci s Akademií výtvarných umění v Praze.

Výstava se koná pod záštitou Městské části Praha 2.

Kontakt pro média:

Michael Jan Bublík

Tel. +420 731 727 539

E-mail: michael.bublik@email.cz